

Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Συνδρομή } *Ετησ. Δρ. 4
              } *Εξωτ.   7

ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟΝ ΔΙΑ ΚΑΘΕ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ
ΔΕΠΤΑ 25

Αί Συνδρομαί ἄρχονται τὴν 1 Δεβρίου ἢ τὴν 1 Ἰουνίου ἐ. ἔ.

ΕΤΟΣ Γ'—ΑΡΙΘ. 19

1 ΜΑΡΤΙΟΥ 1920

ΑΘΗΝΑΙ, Ὁδὸς Νίκης 11—Ἄρειθ. τηλ. 9-97

ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΣΤΟ ΠΑΙΔΙ ΜΟΥ

(Γιὰ νὰ τὴς διαβάσῃ ὅταν γένη δεκαπέντε χρόνων, καὶ ποῦ μποροῦν νὰ τὴς διαβάσῃ ὅλα τ' ἀγόρια ἀπὸ δεκαπέντε χρόνων-κι ἄπάνω).

ΣΑΝ ΔΙΑΘΗΚΗ

Διάβασε, παιδί μου, προσεκτικὰ τὴς συμβουλὲς τοῦ πατέρα σου. Ὅταν θὰ τὴς διαβάξῃς, ὁ πατέρας σου — ποῖός ξέρει — ἴσως νὰ μὴ βροῖκεται πειὰ στή ζωή. Σὲ μιὰ τέτοια περίπτωσι, τὰ λόγια του αὐτὰ θὰ σοῦ εἶνε πειδὶ ἱερά, γιατί θὰ μοιάζουσι σάν μιὰ διαθήκη γραμμένη γιὰ σένα ἀπὸ ἐκείνον ποῦ σ' ἔφερε στὸν κόσμον, κίτω ἀπὸ τὸ χρυσὸ φῶς τοῦ ἡλίου.

Διαφύλαξε βιαιεὶά, παιδί μου, πολὺ βιαιεὶά μέσ' στήν ψυχή σου, τὰ λόγια τοῦ πατέρα σου. Γιατί εἶνε ὑπαγορευμένα ἀπὸ τὴν ἀγάπη καὶ δὲν ἔχουσι ἄλλο σκοπὸ παρὰ πῶς νὰ σοῦ δείξουσι μέσ' στή ζωὴ τὸν ἀσφαλῆστερον δρόμον τῆς εὐτυχίας.

Γιατί ἡ εὐτυχία ὑπάρχει στή ζωή. Ἄρκει νὰ ξέρῃ κανεὶς ποῦ νὰ τὴν ζητήσῃ. Καὶ θὰ προσπαθήσῃ αὐτὸς ποῦ σ' ἔφερε στή ζωὴ νὰ σοῦ δείξῃ τὸν δρόμον ποῦ πρέπει ν' ἀκολουθήσῃς γιὰ νὰ τὴν εὕρῃς.

Πρέπει εὐθὺς ἀμέσως νὰ καταλάβῃς, παιδί μου, πῶς δὲν εἶνε πολὺ δύσκολον τὸ πράγμα, ἂν σκεφθῇς ὅτι τὴν εὐτυχία, ποῦ ζητᾶει ὁ ἄνθρωπος τριγύρω του, πρέπει περισσότερο νὰ τὴν ἀναζητήσῃ μέσα του καὶ νὰ τὴν ἀντλήσῃ ἀπὸ τὸν ἴδιον τὸν ἑαυτό του.

Ἴδου, παιδί μου, ἡ πρώτη καὶ στερεώτερον βᾶσις τῆς Ἐπιστήμης τῆς Εὐτυχίας, ποῦ ὁ πατέρας σου θὰ προσπαθήσῃ νὰ σοῦ διδάξῃ.

* * *

Δὲν θὰ βάλω κάτω τὰ βιβλία καὶ τὴς θεωρίαι τῶν σοφῶν, ποῦ ἔγραψαν γιὰ τὰ μεγάλα ζητήματα τῆς ζωῆς, γιὰ νὰ ζυγίσω τὸ κεφάλαιόν σου. Θέλω νὰ μὴ σὲ κουράσω καὶ νὰ μὴν κάνω ἀποκρουστικὰ αὐτὸ ποῦ ἔχω νὰ σοῦ εἰπῶ. Θὰ σοῦ μιλήσω, παιδί μου, τὴν γλῶσσά τῆς καρδιάς ποῦ εἶνε ἡ γλυκύτερον γλῶσσα ἀπ' ὅλες τῆς γλώσσας τοῦ κόσμου καὶ εἶνε σοφώτερον ἀπὸ ὅλες τῆς σοφίας τῆς γῆς καὶ ξέρει νὰ βροῖσῃ τῆς τρυφερότερες λέξεις ποῦ μπορεῖ ποτὲ νὰ προφέρῃ τὸ ἀνθρώπινον στόμα. Γιατί εἶνε ἡ γλῶσσα τῆς Ἀγάπης.

Θὰ σοῦ μιλήσω λοιπόν, παιδί μου, μέ τὴν γλῶσσα τῆς Ἀγάπης.

* * *

Ἄν ἀκολουθήσῃς πιστὰ τὰ διδάγματα τοῦ πατέρα

σου, τὴν εὐτυχία θὰ τὴν βρῇς μέσα σου καὶ θὰ εἶνε δική σου γιὰ πάντα, σὲ ὅλη σου τὴ ζωή. Γιατί καμμιά ἔξωτερικὴ δύναμις δὲν θὰ μπορῇ νὰ σοῦ πάρῃ τὴν εὐτυχία σου, ἀφοῦ θὰ εἶνε ὀλωσδιόλου δική σου καὶ θὰ τὴν ἐξουσιάζῃς εὐ. Κανένα γεγονός, καμμιά δύναμις τοῦ ἔξωτερικοῦ κόσμου δὲν θὰ μπορῇ νὰ ἐπηρεάσῃ τὸν ἐσωτερικόν σου κόσμον, εἰς τὸν ὅποιον καὶ μόνον ἠμπορεῖς νὰ θρονιάσῃς ἀσφαλῶς τὴν εὐτυχία σου.

Θὰ σοῦ μιλήσω ἄ ἱλά, μέ τὰ λόγια τῆς καρδιάς γιὰ νὰ μὴ καταλαβαίνῃς. Ἡ ἀγάπη ποῦ ἔχω γιὰ σένα καὶ ἡ λαχάρα ποῦ αἰσθάνομαι γιὰ τὴν ζωούλά σου, θὰ μὴ βοηθήσουσι νὰ σοῦ διδάξω τὴν Ἐπιστήμη τῆς Εὐτυχίας, μέ τρόπο ποῦ νὰ τὴν μάθῃς χωρὶς μεγάλη δυσκολία καὶ νὰ μὴ τὴν λησμονήσῃς ποτέ.

ΤΟ ΓΕΛΟΙΟ

Νὰ γελᾷς, ἀγαπημένο μου παιδί.

Μὴν ἀφήνῃς καμμιάν εὐκαιρία χωρὶς νὰ γελᾷς. Δὲν εἶνε ἀνάγκη βέβαια νὰ γελᾷς ὀλοένα. Ἄλλὰ νὰ γελᾷς ὅσο μπορεῖς περισσότερο.

Γέλα ἀνοιχτὰ καὶ χωρὶς καμμιάν ἐπιφύλαξιν. Κανεὶς δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ σὲ μαλώσῃ ἅμα γελᾷς.

Ἄμα μάθῃς νὰ γελᾷς ἀπὸ παιδάκι, θὰ γελᾷς σὲ ὅλη σου τὴν ζωή.

Τὸ γέλοιο εἶνε υγεία ὄχι μόνον τοῦ σώματος, ἀλλὰ καὶ τῆς ψυχῆς.

Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ἔλεγαν: «Νοῦς υγιῆς ἐν σώματι υγιεῖ». Καὶ ὄχι μόνον νοῦς υγιῆς, ἀλλὰ οὔτε ψυχὴ υγιῆς δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ ἅμα τὸ σῶμα δὲν εἶνε υγιές.

Καὶ μιὰ βᾶσις τῆς υγείας τοῦ σώματος εἶνε τὸ γέλοιο, τὸ ἀληθινὸ γέλοιο, ποῦ ροδίζει τὸ πρόσωπον καὶ κάνει τὰ μάτια νὰ λάμπουσι.

Ἡ Ἱατρικὴ Ἐπιστήμη παραδέχεται, ὅτι τὸ γέλοιο

είνε ένας από τους σπουδαιότερους παράγοντες της υγείας του σώματος.

Και οι παιδαγωγοί και οι ψυχολόγοι και οι ψυχίατροι πυροδοτούνται, από το άλλο μέρος πώς το γέλιο είναι, όχι μόνο σπουδαίος παράγων, αλλά άπυρραίτητος παράγων της υγείας της ψυχής.

Κάποιοι σύνδεσμοι υπάρχουν, φαίνεται, μεταξύ των νευρών που κινούν τον μύν της καρδιάς και τους μύς του προσώπου. Κι όταν γελοῦμε, η καρδιά μας *ανοίγει*.

Μιά λύπη ή μιὰ στενοχωρία ή ένα άλλο οϊονδήποτε εξωτερικόν αίτιον φέρνουν συχνά κάποιο βάρος στην καρδιά των ανθρώπων. Αλλά των ανθρώπων εκείνων που αφήνουν την ψυχή τους να επηρεάζεται από εξωτερικά αίτια και άφορμές.

Εσύ, παιδί μου, όμως πρέπει να έχεις όπλίση την ψυχοῦλά σου με την δύναμη, που θά σου χαρίσουν ή συμβουλές του πατέρα σου, και τίποτα δέν θά μporή ν' άγγίξη την καρδοῦλά σου.

Και για τους ανθρώπους εκείνους, που ό εξωτερικός κόσμος τους επηρεάζει, το γέλιο είναι ένα βάλσαμο. Ένας θλιμμένος, ένας δυστυχημένος άνθρωπος, άμια γελάση, το χλωμό του πρόσωπο αλλάζει άμέσως χρώμα, τὰ μάτια του φεγγοβολοῦν.

Τόση μεγάλη και θαυματουργή είναι ή δύναμης του

γέλιου, αγαπημένο μου παιδί.

Γι' αυτό το γέλιο για σένα πρέπει να είναι ή σιδερένια άσπίδα, που κάθε εξωτερική θλίψη ή στενοχωρία ή κακία των ανθρώπων θά σπάξη και θά συντρίβεται.

Γέλα όσο μπορείς. Άμια το χαμόγελο θά είναι στά χείλη σου, ή άνοιξις θά είναι στην καρδιά σου.

Τό γέλιο πλαταίνει το πτήθος και κάνει πειό γεροή την καρδιά.

Όλα τὰ τριγύρω, και τὰ πειό άσχημα πράγματα, παίρνουν μιὰ λάμψη όμορφιάς και καλωσύνης άμια τ' αντικρούξης με το γέλιο.

* * *

Τό πρωί που θά ξυπνήσης, μόλις άνοιξης τὰ ματάμια σου, χαίρετση το φώς της ήμέρας και τους ανθρώπους μ' ένα σου γέλιο.

Τό γέλιο σου άς συνοδεύη την προσευχοῦλά σου.

Και τό βράδυ πάλι που θά παραδοθής στην άγκαλιά του ύπνου, παραδόσου με το χαμόγελο στά χείλη...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΙΧΑΣ

Στό άλλο φύλλο: «Στόν ελεύθερον άέρα».

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ

Είς το τελευταίο φύλλο της «Ζωής των Προσκοπων» δημοσιεύθηκε το πρόγραμμα της μεγάλης αυτής προσκοπικής έορτής. Υποθέτω ότι θά το διαβάσατε όλοι και ότι όλοι, μικροί και μεγάλοι, καταλάβατε τί μεγάλη σημασία θά έχη μιὰ τέτοια συγκέντρωσι παιδιών διαφόρων εθνών για πρώτη φορά στόν κόσμο.

Για τόν έθουσιασμό των μικρών δέν έχω καμιά άμφισβόλια. Αλλά δέν μου πολυαρέσουν οι ένθουσιασμοί που βαστούν λίγες μέρες, θέλω άποδείξεις που να δείχνουν ότι πήγε βαθεία στην ψυχή και στο μυαλό ό ένθουσιασμός και γι' αυτό θέλω, όσο από τους Προσκοπούς άπεφάσισαν με την έγκριση των γονέων των να πά ε, να βιλθούν με τὰ δυνατά τους πρώτα να μάθουν, ελιγί Αγγλική, έπειτα να έτοιμάσουν για την έλθεσι και άντικείμενα με τὰ χέρια τους (μόνο με τὰ δικιά τους, όχι με ξένα), να γυμναστοῦν καλή στό πρόγραμμα που θά βγάλη ή Έπιτροπή, αν έχη κανείς από σή; κανένα ζωο που αγαπά να τό πάρη μαζί του, έξω από σκυλί, διότι άπαγορεύεται να μπουν στην Άγγλική χωρίς καθαρις πολλών ήμερών.

Και τώρα ά; έλθουμε στους μεγάλους. Ό Αρχηγός είναι ό μεγάλος άδελφός της Ομάδος του. Έάν είναι καλός Αρχηγός αυτός θά φροντίση να βρη έναν καλό Πρόσκοπο για να τόν σταίλη στην Άγγλική. Θά τόν βρη με όλη του την Ομάδα. Έάν είχα δική μου Ομάδα θά καλούσα όλους τους Προσκοπούς μου και

αφού τους εξηγοῦσα πώς στη συγκέντρωσι αυτή πρέπει να πάνε ότοι θά κατορθώσουν να διδαχθουν πολλά απ' αυτήν και να μάς βγάλουν άσπροπρόσωπους, θά τους έλεγα να μου υποδείξουν όλοι τους ποιους νομίζουν καταλληλοτέρους γι' αυτή τή δουλειά. Η παιδική κρίσι είναι συχνά πολύ έρθή και πρέπει ακριβώς ν' άρχίσουν τὰ παιδιά να έννοσουν ότι δέν είναι όλοι το ίδιο πράγμα. Κάθε παιδί έχει τὰ χαρίσματά του, ένα είναι ζωηρό, έξυπνο, ριψοκινδύνο, ταχύ, άλλο δειλό, γαριναρικο, πονηρό κτλ. Τὰ παιδιά γνωρίζονται καλή μεταξύ τους.

Όταν λοιπόν κάθε Ομάς υποδείξη όσους θεωρεί καλούς, τότε οι Έφοροι συνεισούμενοι με τους Ά. Ο. να έλλέξουν με κληρό ή διαφορετικά, ό καθένας κατὰ την κρίσι του τόν αριθμό εκείνον που όρίζει το πρόγραμμα.

Φαντάζμαι πολύ εύκολα ότι πολλοί από τους Έφορούς Α. Ο. διαβάζοντας τις γραμμές αυτές θά λένε «όλα καλά, μα λεφτά;».

Αν λοιπόν αυτή το ζήτημα δέν έπρεπε ούτε και να αναφέρεται όπως με μεγάλη μου λύπη έμαθα πώς ήταν το μόνο που πρόσβαλλαν μερικοί Αρχηγοί. Έάν ένας σμή που τότε θά κάνη καλή στη νεολαία μας, είμαι βέβαιος πώς θά εύρη τὰ χρήματα που θά χρειαστοῦν οι Πρόσκοποί του για να πάνε στο Λονδίνο. Δέν μporώ να πιστέψω ότι σήμερα που τόσο πολύ χρῆμα

κυκλοφορεί στην Ελλάδα δεν θα βρεθούν 10—20 άνθρωποι σε κάθε τόπο να βιλουν από ένα είκοσιπεντάρικο για να παη ένα φτωχό παιδί, αλλά καλός Πρόσκοπος στην Αγγλία. Μιάν επίδειξι προσκοπική να κάμη μιὰ Ομάς θα βγάλη τὰ έξοδα πού τῆς χρειάζονται. Για σκεφθῆτε τι τιμὴ στην Ελλάδα μας τώρα, ἀπάνω στην ἔθνικὴ Δόξα, να πάνε 50 παλληκαρόκια της να συνδεθοῦν με χιλιάδες ἄλλα παιδιά και ὑπερήφανα να δείξουν τὴν Ἑλληνικὴ Σημαία στὸ Στάδιο τοῦ Λονδίνου! Τέτοια τιμὴ ἀξίζει, δὲν ἔνα εἰκοσιπεντάρικο, ὅταν τόσα και τόσα ἐκκτομμύρια πετιούνται σε ἀνόητα γλέντια;

Ἡ ἐγκύκλιος λέγει ὅτι ὁ Πρόσκοπος θὰ καταβάλῃ τὰ έξοδα, ἀλλὰ δὲν θὰ πῆ ὅτι πρέπει να εἶνε δικά του τὰ λεφτά. Μπορεῖ φίλοι τοῦ Προσκοπισμοῦ και καλοὶ και ὑπερήφανοὶ πατριῶται να τοῦ κάνουν τὰ έξοδα.

Λοιπὸν περιμένω γρήγορα ἀπαντήσεις και ὄχι συζητήσεις ἄσκοπες και γναβολές.

Κ. ΜΕΛΑΣ

Γενικὸς Ἐφορος

ΝΕΑΙ ΕΦΕΥΡΕΣΕΙΣ

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΜΕ ΤΟ ΦῶΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Ὁ κινηματογράφος ἔχει τὰ ὠφέλιμά του ἀλλ' ἔχει και τὰ βλαβερὰ. Δηλαδή ὅταν παρουσιάζει εἰς τα παιδιά λωποδυτικὰ συμμορία με φιντασιώδεις ἥρωας και ἄλλα πού κάθε ἄλλο παρὰ ὠφέλιμα παραδείγματα τοῦ παρουσιάζουν φ.σ.κα μᾶλλον βλέπουν, διότι βρίσκονται και κακὴ φύσει πού εύκολα ταρασσούνται, ἀλλ' ὅταν παρουσιάζῃ ὡραῖο διδασκτικὸ δράμα ἢ νέαν ἐφεύρεσιν, λειτουργίαν νέου μηχανίς, τὰ θαυματικὰ ἀποτέλεσματα τῆς ἡλιοθεραπείας, τότε βέβαια ὁ κινηματογράφος μπορεῖ να εἰσαχθῆ και εἰς τὰ σχολεῖα και να ὠφελῆ πολὺ τα παιδιά.

Τὸ μόνον πού παρουσιάζει δυσκολίας εἶναι ὅτι ὁ κινηματογράφος ἔχει ἀνάγκην σκοτεινοῦ θαλάμου, πράγμα πού δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὰ σχολεῖα και ἕκκα παιδαγωγικῶν λόγων και διὰ τὴν δαπάνην. Ἀλλὰ οἱ λόγοι αὗτοι θὰ ἐνλείψουν, διότι ἐγένοντο πειρίματα ὑπὸ τῆς Κινηματογραφικῆς Ἐταιρείας τοῦ Βερολίνου, πού μέλλουν να λύσουν αὐτὸ τὸ πρόβλημα. Τὰ πειράματα αὐτὰ κατέληξαν εἰς τὸ να κατασκευάσουν ἕναν εἰδικὸν τοῖχον ἐπὶ τοῦ ὁποίου προβάλλονται αἱ εἰκόνες με τὸ φῶς τῆς ἡμέρας· ὁ τοῖχος δὲ αὐτὸς συνίσταται ἀπὸ μιὰ σκούρα πλάκα διὰ τῆς ὁποίας περνᾷ τὸ φῶς.

Τὰ ἐργαστήσια τῶν διαφόρων κινηματογράφων θὰ πλουτίσουν βεβσίως χάρις εἰς τὴν νέαν αὐτὴν ἐφεύρεσιν.

(Ἐκ τοῦ Δελτίου τῆς Β. και Ἐ. Ἀκαδημείας)

ΟΛΙΓΑ ΠΕΡΙ ΓΡΙΠΠΗΣ

Ἡ γρίπη εἶνε ἀρρώστεια μολυσματικὴ. Τὸ μικρόβιον αὐτῆς εὐρίσκεται μέσα εἰς τὸ στόμα και εἰς τὴν μύτην και μεταδίδεται διὰ τοῦ παρνίσματος τοῦ πάσχοντος ἀπὸ γρίπην. Τὸ φαινόμενον αὐτὸ τοῦ παρνίσματος προέρχεται ἀπὸ τὸν ἐρεθισμὸν τῆς βλεννομεμβράνης τῶν ρωθῶνων ὑπὸ τοῦ μικροβίου.

Τὸ μικρόβιον τῆς γρίπης εισέρχεται εἰς τὸ στόμα διὰ τοῦ ἀέρος, τοῦ ἀκαθάρτου ἰεροῦ και τῶν τροφῶν πού τυχὸν ἐμιελύνθησαν ἀπὸ πάσχοντα.

Ἀπὸ τὸ στόμα λοιπὸν και ἀπὸ τὴν μύτην τὸ μικρόβιον κάμη ἐπιδρομὴν ἐναντίον τῶν ἀμυγδαλῶν και τοῦ φάρυγγος κατεβαίνει εἰς τὸ στομάχι και τὰ ἔντερα (γαστροεντερίτιδα), ἢ εἰς τοὺς βρόγχους (βρογχίτιδα), πνεύμονας (πνευμονίαν), νεφροὺς (νεφρίτιδα), ἢ εἰς τοὺς μῆνιγγας (μηνιγγίτιδα), ἢ εἰς τὴν κυκλοφορίαν τοῦ αἵματος.

Ἡ γρίπη εἰσβάλλει ἀποτόμως με πονοκέφαλον, ἀδιαθεσίαν, παρνίσματα και ὀλίγον πυρετόν, ἢ καθόλου ὅταν εἶνε ἐλαφρά. Ὅταν ὅμως παρουσιάζεται ὑπὸ βαρεῖαν μορφήν τότε τὰ ἀνωτέρω φαινόμενα εἶνε ἐντονώτερα με πόνοους τῶν ἄρθρων, κατάπτωσιν τῶν δυνάμεων και ζάλην.

Ἐκ τῶν ὀλίγων αὐτῶν εἴμπορεῖ κανεὶς να φαντασθῆ τὰς δυσαρέστους συνεπείας, ἐὰν δὲν φροντίσῃ ἐγκαιρως και λάβῃ τὰ ἀπαιτούμενα προφυλακτικὰ μέτρα διὰ τοῦ ἱατροῦ. Ἐν καιρῷ ἐπιδημίας πρέπει να ἀποφεύγωμεν τὰς συγκεντρώσεις, (καφενεῖα, θέατρα, κινηματογράφους).

Ὅταν πρόκηται, Πρόσκοποι, να κάμητε συγκέντρωσιν εἰς μέρος κλειστὸν φροντίσατε ν' ἀνοίξῃτε πρῶτον τὰ παράθυρα διὰ να ἀερισθῇ καλὰ και ἔπειτα να εἰσέλθῃτε. Εἰς τὰς ἐκδρομάς σας ἢ εἰς τὰς στρατοπεδεύσεις προσέχετε να μὴ πίνετε ἀκάθαρτα νερὰ χάριν τῆς υγείας σας.

Πλένετε τὸ στόμα σας με διάλυσιν ὀξυζενέ 1 : 10 και ἀλείφετε συχνὰ τὰ ρουθούνια σας με μεντόλ.

Μυτιλήνη

Π.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΙ πάντες οἱ διαχειριζόμενοι φύλλα τοῦ Περιδικοῦ κ. κ. Ἐφρορι ἢ Α. Ο. να μὴ παραμελῶσι τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἀπωλήτων φύλλων και τὸν λ)σμὸν διὰ τὴν τάξιν.

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΜΟΥ ΑΛΟΓΟ

Τί νά σᾶς πῶ σήμερα, παιδιά μου, πού τὸ κεφάλι μου εἶνε καζάνι... Πρέπει ν' ἀρχίσω ὅμως, γιατί ἂν βιάω ἓνα ἀπέραντο πρόλογο, τίποτε ἄλλο δὲ θὰ σᾶς κίνω παρὰ νά σᾶς ζαλίσω. Ἐλιίξω πὼς ἀγαπάτε βλοῖ τὰ ζῶα—ὁ πρόσκοπος πρέπει νά ἀγαπᾷ τὰ ζῶα, πᾶσι μέσα στὴν ψυχὴ του αὐτὴ ἢ ἰδέα, ν' ἀγαπᾷ κατὶ ἀσθενέστερο. Ἀλλά, θὰ μοῦ πῆτε, εἶνε καὶ ζῶα πολὺ πιὸ δυνατὰ ἀπὸ μᾶς. Ναι ἄλλὰ τί εἶνε ἡ δύναμι αὐτῆ, κοντὰ στὴ δύναμι τοῦ ἀνθρώπου πού ἔχει καὶ ἓνα νοῦ νά τὴν κυβερνᾷ;

* *
*

Λοιπόν, νά μὴ σᾶς τὰ πολυλογῶ, κατὰ τὸ Κίνημα ἤμουν στὴν Κρήτη. Τότε ἐμεῖς οἱ ἐπαναστάτες εἴχαμε βάλει τὰ δυνατὰ μας γιὰ νά πετύχῃ αὐτὸ τὸ Κίνημα.

Εἶχε γίνοι καὶ μὰ γενικὴ ἐπίταξι καὶ μαζέβανε τὰ διάφορα, μουλάρια, ἄλογα, σούστες, ἀμάξια, κάρρα, πού μπορούσαν νά χρησιμεύουν στὸ στρατό.

Ὅταν βλέπουμε τοὺς ἄλλους νά δίνουν, λέμε πάντα ὅτι εἶνε καλὰ καὶ σωστά· ἀλλὰ ὅταν ἔλθῃ ἡ σειρά μας τότε τὰ πράγματα γίνονται διαφορετικά.

Ἔτσι μοῦ συνέβη κ' ἐμένα. Ἐνα πρωτὶ ἦρθαν νά μοῦ ποῦν πὼς ὁ κτηνίατρος περιμένε κάτω γιὰ νά δῆ τὰ ἄλογα. Ἡ καρδιά μου χτυποῦσε μέσα μου σὰν νά ἤθελε νά σπάσῃ· ἄχ! νά πάρουν ὅλα τὰ ἄλογά μου, ἀλλὰ νά μὴ μοῦ πάρουν καὶ τὸ δικό μου τὸ Σελήμ πού μοῦ εἶχε δόσει ὁ πατέρας μου. Κατεβαίνω κάτω· ἡ ἐξέτασι εἶχε ἀρχίσει. Ἐνα-ἓνα τὰ ἄλογα φεύγανε... Εἶχε φθάσει καὶ στὸ δικό μου τὸ ἄλογο. Ἡ ἀνησυχία μου εἶχε γίνοι πιά ἀγωνία! Ἐξετάζει τὸ Σελήμ καὶ ἡ καταδίκη πέφτει γιὰ μένα ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ γιατροῦ. «Πολὺ καλό!» Καὶ πάει τ' ἄλογάκι μου πάει...

* *
*

Δέκα μέρες ἔπειτα ἤμουν καθισμένη ἀπάνω στὸν τοῖχο τοῦ περιβολιοῦ μας (ἤμουν κ' ἐγὼ ἓνα ἀγορακόριτσο!...) Ὅταν ἔξαφνα βλέπω μπροστά μου καὶ ἀπὸ μακρὰ νά ἔρχεται τὸ Σύνταγμα πού εἶχε ξεκινήσει γιὰ πορεία,—παιδὶ ἤμουν καὶ μάρεσε νά βλέπω νά περνοῦνε στρατιῶτες. Μοῦ φαίνονταν πάντα πὼς αὐτὰ τὰ παιδιὰ πού αὔριο θὰ πηγαῖναν νά πολεμῆ-

σουν γιὰ τὴν Ἑλλάδα μας ἦτανε κατὶ ἱερό, ἓνα κομμάτι τῆς πατρίδας. (Ἀλλὰ ὄλο βγαίνω ἀπὸ τὸ θέμα μου καὶ θὰ μὲ βρῖσετε). Ἐξαφνα ὅμως, χωρὶς νά τὸ ἀντιληφθῶ, βλέπω μπροστά μου τὸ Σελήμ· τὸν ἴππευε ἓνας ἀξιωματικὸς πού σίγουρα στὸ καφρανεῖο θὰ εἶχε μάθῃ τὴν καβάλλα του...

Πετοῦσα ἀπὸ τὴ χαρὰ μου, δὲν ἐβάσταγα πιά! Ὁ Σελήμ μου! Ὁ Σελήμ μου! μπροστά μου...

Τὸν ἐφώνησα... Ὁ Σελήμ τέντωσε τ' αὐτάκια του, τὰ εὐγενικὰ αὐτάκια πού τοῦ δίνει ἡ ἀραβικὴ του ράτσα καὶ ἐγύρισε τὸ κεφάλι του μὲ μὰ τόσο ἀπόιομη κίνησι πού ὁ ἀδέξιος καβαλλάρης ἐτρόμαξε καὶ βυστάχθηκε μὲ δύναμι ἀπάνω στὰ γκέμια. Ἀλλὰ πού! Ὁ Σελήμ εἶχε ἀκούσῃ τὴ φωνὴ μου, τὴ φωνὴ τῆς κυρᾶς του κ' ἦρθε στὸν τοῖχο ἀπὸ κάτω κ' ἄρχισε νά βγάξῃ κατὶ φωνές! κατὶ φωνές! σὰν νά ἔκλαιγε...

Ἀλλὰ δὲν ἔπρεπε νά τὸν κρατήσω· τὸ Σύνταγμα δὲν μπορούσε νά περιμένῃ, ἔπρεπε νά ἐξακολουθήσῃ τὸ δρόμο του.

Καὶ τὸν ἄφησα νά φύγῃ...

Σὲ δεκαπέντε μέρες ἔμαθα πὼς ὁ Σελήμ εἶχε πεθάνει. Ἡ κακὴ περιποίησι εἶχε σκοτώσει τὸ ἔξυπνο καὶ γλυκὸ ἄλογάκι μου.

EIPHNH K. MANOY

ΔΙΑ ΠΑΣΑΣ ΤΑΣ ΟΜΑΔΑΣ

Συνιστῶμεν εἰς ὅλας τὰς Ὅμάδας νά προμηθευθῶσιν ἀνὰ ἓν σῶμα τῆς «Ζωῆς Προσκόπων» διὰ τὴν Δέσχη των ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς της (τῆ 1 Ἰουνίου 1917-30 Μαΐου 1919). Εἶνε ἀνεκτίμητος ἡ χρησιμότης καὶ ἡ ὠφέλεια τῶν Προσκόπων οἱ ὅποιοι ἐξ αὐτοῦ θὰ μανθάνωσιν ἐκτὸς πολλῶν ἄλλων καὶ τὴν κίνησιν καὶ πρόοδον τοῦ Σώματος ἐν γένει.

Τὰ δύο λήξαντα ἔτη τοῦ περιοδικοῦ Α' καὶ Β' θὰ παρέχωνται μόνον ἀντὶ δραχ. 5, καὶ οὐχὶ 10 ὡς ἐκανονίσθη διὰ τοὺς νέους Προσκόπους, διὰ τὴν Δέσχη τῆς Ὅμάδος καὶ βιβλιοδετημένα μὲ πανὶ καὶ χρυσὰ γράμματα δραχ. ἐπὶ πλέον 4.

Εἶνε δυστυχῶς ὀλίγα καὶ ὅσοι κατανοοῦν τὴν χρησιμότητα ἄς στείλουν τὸ ἀντίτιμον εἰς τὴν Διεύθυνσιν.

ΚΙΝΗΣΙΣ Σ. Ε. ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΒΟΛΟΣ

Ἡ ἰδέα τοῦ προσκοπισμοῦ σιγά-σιγά κερδίζει καὶ νέο ἔδαφος. ἤρχισε νὰ κατινοεῖται ἡ μεγάλη ὠφέλεια ποὺ ἔχουν τὰ παιδιὰ ἀπ' τὴν Προσκοπισμὸν καὶ γι' αὐτὸ πολλοὶ γονεῖς τὰ στέλλουν νὰ γίνουν πρόσκοποι. Αἱ εἰς τὴν πόλιν μας προσκοπικαὶ ὀμάδες ἐργάζονται ἐξάλειρα. Τὰ παιδιὰ ἔχουν πάντοτε ὠφέλιμη ἀπασχόλησιν εἰς ἐκδρομὰς, μελέτας, μικρὰς διαλέξεις, ὠραῖα παιγνίδια κλ. καὶ ἔτσι δὲν τοῦ περνᾷ κἀν ἡ ἰδέα τοῦ ρεμπελιοῦ ποὺ φέρνει στὸ τέλος τὴ σωματικὴ καὶ ψυχικὴ σαπίλα.

Οἱ βελθμοφόροι τῶν ὀμάδων εἶναι ζῆσιοι τῶν πειρῶ θερμῶν ἐπαίνων ἐκ μέρους ὅλη: τῆς κοινωνίας, ἧτις ὅμως παρίσταται ἀνάγκη νὰ δείξῃ μεγαλειότερον ἐνδιαφέρον.

— Μ' ὅλα τὰ ἐμπόδια καὶ τὴν οἰκονομικὴ ἀνεπάρκεια, ἐξακολουθεῖ τακτικὴ καὶ ἡ λειτουργία τῆς Νυκτερινῆς Σχολῆς ποὺ ὑφίσταται ἐδῶ καὶ τρεῖς χρόνια, μορφώσασα ἀρκετὰ ἐργατικὰ παιδιὰ ποὺ μερικὰ ἐξ αὐτῶν ἦταν ἐπιτελῶς ἀγράμματα. Οἱ ἰδρυταὶ τῆς τῆν κράτησαν «στὰ δόντια» ποὺ λένε, μετὰ τὴν ἐλπίδα, ὅτι καὶ ἡ κοινωνία σὺν τῷ χρόνῳ θὰ δείξῃ ἐπίσης τὸ ἀπαιτούμενον ἐνδιαφέρον δι' ἕνα τόσῃ σκοπιμότητος ἔργον καὶ ἐξ ἄλλου καὶ τὸ Κράτος ποὺ ἂν θέλῃ τὴν κοινωνικὴν πρόοδο ἔχει καθήκον νὰ καταστήσῃ ὑποχρεωτικὴ τὴν φροντίδα τῶν ἐργατικῶν παιδιῶν εἰς τὰς νυκτερινὰς Σχολὰς ποὺ ὀφείλει αὐτὸ νὰ ἰδρύσῃ καὶ συντηρῇ.

Ἀπεφασίσθη ὅπως συσταθῶν ἐν Βόλῳ καὶ ὀμάδες Ναυτοπροσκόπων ἀπὸ παιδιὰ ἡλικίας 14—15 ἐτῶν. Αἰεγγραφικὴ ἤρχισαν καὶ λήγουν ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος.

— Ἡ βιβλιοθήκη τῶν προσκόπων, ἰδρυθεῖσα ἀπὸ τὰς ἀρχὰς Ἰανουαρίου, συντελεῖ πολὺ εἰς τὴν ἐγκυκλοπαιδικὴν μόρφωσιν τῶν παιδιῶν.

ΣΥΡΟΣ

Τὴν 23ην Φεβρουαρίου ἐγένετο ἡ πρώτη Προσκοπικὴ ἐπίδειξις τῶν Προσκόπων Σύρου ἐνώπιον τῶν γονέων τῶν.

Οἱ Πρόσκοποι πασῶν τῶν ὀμάδων ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τῶν Τ. Ε. ὀμάδων Σύρου κ. Γ. Κηπιώτη καὶ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς 1. Ο. Σ. κ. Δ. Κούτση ἐξεκίνησαν δι' Ἐπισκοπὴν περὶ ὥραν 7)4 π. μ. ἐνθα ἀφίχθησαν περὶ ὥραν 8)2.

Πάντες μετέβησαν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, πλὴν τῶν

μαγείρων οἵτινες ἐπεδύθησαν ἀμέτῳ εἰς τὸ ἔργον τῶν. Μετὰ τὴν ἐκκλησίαν προγευματίσαν καὶ κατόπιν, περὶ ὥραν 9)2 π. μ. ἤρχισε τὸ στήσιμον τῶν σκητῶν καὶ ἀντισκηνῶν. Τὴν διεύθυνσιν τῶν σκητῶν, ἀντισκηνῶν καὶ τοῦ μαγειρίου εἶχον Ἐν)χαι τῆς 1ης ὀμάδος. Ἐντὸς ὀλίγου χρονικοῦ διαστήματος ἐστήθησαν τεχνικώτατα δύο σκηναὶ καὶ τρεῖς ἀντισκηνὰ ἐν οἷς τὸ ἀρχιμαγεῖον, νοσοκομεῖον κτλ.

Ἀμέτῳ μετὰ τοῦτο ἐγένετο ἡ ἐπαρσις τῆς σημαίας ὑπὸ τοῦ ἤχους τῶν σαλπίνγων καὶ ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἡμερησίας διαταγῆς τῆς κληροζυγίας τὰς διαφόρους ὑπηρεσίας. Ἐγένετο ψευδομάχη εἰς τὴν ἀπέναντι τοῦ Προφήτου Ἡλία λίφον διαρκέσασα μίαν περίπου ὥραν. Τὴν μεσημβρίαν ἤρχισεν ἡ διανομὴ τοῦ συσσιτίου. Οἱ Πρόσκοποι κατ' ἐνωμοτικὰς μετὰ τὴν Ἐν)χην ἐπὶ κεφαλῆς παρήλασαν πρὸ τοῦ ἀρχιμαγειρίου ἐν πλήρει τάξει.

Τὴν 2ην μ. μ. ἐγένετο ἡ δοκιμωσιὰ 4 δοκιμῶν, ἐξ ὧν 3 τῆς ἁριστευτάτου θῆς ὀμ. Ἐμπορικῆς Σχολῆς καὶ εἰς τῆς 1 Ο. Σ. Μετὰ τὴν δοκιμωσίαν εἰς τὴν ὁποίαν παρέστησαν καὶ πλείστοι γονεῖς ὀμίλησε περὶ τῶν ὠφελειῶν τοῦ Προσκοπισμοῦ ὁ Ἐν)χης τῆς 1. Ο. Ε. Ἀλιπράντης, ἐπαίχθησαν διάφορα προσκοπικὰ παιγνίδια, ἐγένοντο ἀναρρήχσις τοῖχου, διεκυστίνδρα, προσποιητὴ πτώσις Προσκόπου κτλ. Περὶ τὴν 4)1)2 μ. μ. ἐλύθησαν αἱ σκηναὶ καὶ τὰ ἀντισκηνὰ, ἐφωτῶθησαν ἐπὶ τῶν δύο μεταγωγικῶν ὄνων καὶ ἐστάλησαν εἰς τὴν πόλιν. Οἱ δὲ πρόσκοποι συνταχθέντες κατέβησαν εἰς τὴν πόλιν παρακολουθούμενοι ὑπὸ τῶν γονέων τῶν οἵτινες ἔμειναν κατενθουσιασμένοι.

Τὴν 8ην μ. μ. ἡ 1 Ο. Σ. ἐξέδραμεν εἰς τὴν θέσιν Μαζαρέττα. Ἐξετελέσθησαν διάφοροι ἀσκήσεις στρατοπεδεύσεων καὶ μετὰ οἱ πρόσκοποι ἐπαιξαν διάφορα προσκοπικὰ παιγνίδια, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἔμειναν κατενθουσιασμένοι.

Τὴν 16ην Φεβρουαρίου, οἱ πρόσκοποι τῆς 1 Ο. Σ. ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τοῦ Ἀρχηγούστος ὑπ' ἡγῶς κ. Σπυρ. Ἀθνασούλια ἔκαμαν ἐκδρομὴν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐξετελέσθησαν διάφορα ἀσκήσεις καὶ προσκοπικὰ παιγνίδια.

Ἐπίσης ἡ 5. ὀμάς ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ Τ. Ε. ὀμάδων Σύρου κ. Γ. Κηπιώτη ἐξέδραμεν εἰς τὴν θέσιν «Βαπόρια».

Ἡ κίνησις τῶν προσκόπων εἶναι ζωηρὰ. Ἦδη πρὸ

8 ημερῶν ἤρχισαν αἱ ἐξετάσεις διὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ βαθμοῦ Β'. τάξεως.

ΚΟΖΑΝΗ

ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τῶν Ἀρχηγῶν κ. Γ. Ἀψη καὶ Ἀστερίου Ζήκου, οἱ Πρόσκοποι Κοζάνης ἐξέδραμον εἰς Γκόμπλιτσαν, Ἄνω καὶ Κάτω Βάνιτσαν, Μπαξή καὶ Καισαρείᾳ, ὅπου καὶ διενυκτέρευσαν.

Τὴν ἐπομένην ἐπροχωρήσαμεν πρὸς τὸν πλησίον ρέοντα Ἀλιάκμονα καὶ ἐπεσκέφθημεν τὸ παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ ἄλλου τὰ περιώνυμα ἐπτάδυμα πλατάνια, ἀρχαιότατον βωμόν, ἐσχάτως ἀνακαλυφθέντα. Ἐκεῖθεν, ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τοῦ διδασκάλου Καισαρείᾳς κ. Ἄντων. Φρόντζου, ἀνήλθομεν τὸν λόφον, ὅπου περιεργάστησαν οἱ Πρόσκοποι τὸ Κάστρον, τὸ ἀρχαῖον φρούριον τοῦ Καίσαρος, ἐξ οὗ καὶ τὸ ὄνομα Καισαρείᾳ.

Ἐκ τοῦ ἀποκρήνου τούτου βράχου, εἰς τὸ βάθος τοῦ ὁποίου διυρᾶται ὁ ἑρμητικὸς ποταμὸς Ἀλιάκμων καὶ πέσαν τούτου τὰ Καμβούνια ὄρη, καὶ κατὰ μήκος τοῦ ἀρχαίου ὑδραγωγείου τοῦ Κάστρου, οἱ Πρόσκοποι ψάλλοντες διήλθον διὰ μέσου λόφων, κοιλάδων, περικοπῶν τοῦ Ἀλιάκμονος καὶ δασῶν καὶ ἐφθασαν εἰς Κάλλιανην, ὅπου τοῖς ἐγένετο ἐγκαρδιωτάτη ὑπ.δοχή.

Ὁ φιλότιμος διδάσκαλος Κάλλιανης κ. Κ. Χριστοδουλίδης μετὰ τῶν ἱερέων τῶν προκρίτων καὶ τοῦ προέδρου τῆς Κοινότητος παρέθηκαν γεῦμα εἰς τοὺς Πρόσκοπους, οἱ δὲ χωρικοὶ ἐθάρμαζον πρῶτην φοράν βλέποντες τόσον μικροῦς (;) στρατιώτας μὲ ἐσπικιακας, τύμπονα, ποδήλατα καὶ κοντοῦς. Μετὰ δύο ὥρων ἀνάπαυσιν ἐξεκίνησαν διὰ Κερκσιὰ καὶ ἐκεῖθεν εἰς Ραδοβίσταν ὅπου καὶ διενυκτέρευσαν. Τὴν πρώτην τῆς τρίτης ἡμέρας ἐκ Ραδοβίστης καὶ διὰ Βελλίστι, Πορτοράζι καὶ Ἰσθόρου, ἐφθασαν περὶ τὴν ἐσπέρην εἰς Κοζάνην, ἀνθοστολισμένοι, ζωηρότατοι καὶ ἀκούραστοι.

Ἐπεσκέφθησαν ἀμέτωπὸν τὸν Πρόεδρον τῆς Π. Ἐπιτροπῆς κ. Ἰ. Ἡλιάκιν καὶ ἀνέφεραν αὐτῷ τὰ τῆς ἐκδρομῆς ἀποσπάσαντες τὰ συγχαρητήριά του.

ΤΥΠΩΘΗΣΑΝ τὰ ἀφορῶντα τὰς Περιφερείας κλ. Πρότυπα ὑπ' ἀριθ. 1, 3, 7, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16 καὶ 19, πρὸς δραχ. μίαν ἢ δεκάς ἕξ ἑνὸς ἐκάστου.

Αἱ προτάσεις ἠθικῶν ἀμοιβῶν καὶ ἀριστείων τιμῶνται ἢ ὑπ' ἀριθ. 8 λεπτὰ 50 καὶ ἢ ὑπ' ἀριθ. 8Α λ. 40 ἐνίστη.

Αἱ πνευματικαὶ διευθύνονται πρὸς τὴν Ἀποθήκην Σ. Κ. Π. ὁδὸς Νίκης ἀρ. 11, συνοδευόμεναι καὶ ὑπὸ τοῦ σχετικοῦ ἀντιτίμου.

Μὴ λησιμονῆτε τὴν συμπλήρωσιν τῆς ὀπισθεν σελίδος τοῦ ἀποκόμματος τῶν ἐπιταγῶν!

ΡΕΜΒΑΣΜΟΙ

ΠΩΣ ΝΟΙΩΘΩ ΤΟΝ ΠΡΟΣΚΟΠΟ ΣΤΗΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ὁ ἥλιος καίει δυνατά!

Οἱ διαβάται περνοῦν βιαστικοὶ - βιαστικοὶ καὶ ῥίχνουν ἓνα βλέμμα σὲναν ὄγκο ἐκεῖ στὴ γωνία ποῦ βαρουναστενάζει. Φεύγουν, διαβαίνουν, περνοῦν, κανέναν δὲν τὸν σπλαγχνίζεται. Ὅχι.

Ἡ κίνησις ἐξυκολοῦθεῖ μὲ τὴν αὐτὴν ἀδιαφορίαν πάντα.

Ἡ σειρήνες τῶν ἐργοστασίων σφυρίζουν. Οἱ καπνοὶ γεμίζουν τὴν ἀτμόσφαιραν. Ἄλλοι ἐργάζονται, ἄλλοι γλεντοῦν καὶ κανεὶς δὲν προσοχεῖ τὴν καυμένη ἐκείνη ποῦ ἔπεσε θῦμα κικουόργων.

Μιά γλυκεῖα φωνὴ τῆς μιλαίει, μὲ τόνο ποῦ δείχνει τὴν ψυχικὴν του πάθησι, μιὰ στοργικὴ καὶ πονετικὴ φωνή. «Τί ἔχεις ξένη;»

Καμία ἀπάντησις.

— Τί ἔχεις;

Ἐνας βαθὺς ἀναστεναγμὸς ἀκούεται μονάχα. Σὲ λίγο ὁ Πρόσκοπος ποῦ ἔσπευσε εἰς βοήθειάν της ἀντιλαμβάνεται τὴν κατάστασιν τῆς γυναικός.

Σφυρίζει! Στὸ σφύριγμα του προσέρχονται πέντ' ἕξι Πρόσκοποι.

Χωρὶς νὰ χάσουν καιρὸ, χωρὶς νὰ ἀφίσουν νὰ περᾶσῃ ἡ ὥρα μὲ τὲς ἐρωτήσεις—μόνον οἱ Πρόσκοποι ξέρουν νὰ φέρωνται μὲ τέτοιον τρόπο— μεταφέρουν τὴν πληγωμένην γυναῖκα στὸ Νοσοκομεῖο. Μετὰ λίγη ὥρα συνέρχεται ἡ καυμένη ἡ γυναικοῦλα, κυττάει γύρω της, ἀντιλαμβάνεται τὴν κατάστασιν της, ρωτᾷ ποῦ βρισκεται χιμογελαῖ μὲ εὐγνωμοσύνη στὰ καλὰ παιδιὰ ποῦ τὴν συνέτρεξαν καὶ γλυκὸς ὕπνος τὴν καταλαμβάνει.

Ἀναμειγύ των, ἔφερε ὁ καθένας ὅτι περισσότερο μποροῦσε, μαζεύτηκε ἓνα γαλὸ ποσόν, πῆραν τροφίμα, ροῦχα καὶ τὰ προσέφεραν στὴν πάσχουσα οἰκογένεια.

* *

Ἔτσι τὴν ναιὼθῶ τὸν Πρόσκοπο.

Παντοῦ νὰ προστρέχη, νὰ βοηθᾷ ὅλους, νᾶναι ὁ καλὸς ἄγγελος τῶν ἀνθρώπων.

Καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ κατορθώσῃ ὁ Προσκοπισμὸς τὸ σκοπὸ του γιατί ἐργάζεται μὲ ζῆλο.

Ἰωάννινα

Γ. ΒΑΒΑΡΕΤΟΣ Ἐνῆχης Β' Ὁμάδος.

«Ὁ Πρόσκοπιόμος διδάσκει ὅτι ὁ μεγαλειότερος τῶν πολέμων εἶνε ἡ ζωὴ καὶ εἰς τὸν πόλεμον αὐτὸν ὁ καθεὶς ὀφείλει νὰ ἔχη ὠρισμένην τὴν θέσιν του καὶ νὰ ἐκτελῇ πιστῶς τὸ καθῆκόν του.»

† Κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΑΠΟΘΗΚΗΣ

ΣΚΙΤΣΑ ΤΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ

Ο ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

Ζώναι δερμάτιναι ἐγχώριαι	Δρ.	5.—
» Ἀγγλίας ἐκ πεπιεσμένου χόρτου	»	4.—
Παντελόνια serge ἐγχωρίου κατασκευῆς	»	14.50
Παντελόνια χειμερινά Ἀγγλίας Α'	»	13.—
» » » Β'	»	8.—
Σουγιάρδες μονοί	»	4.—
Μανδύλια χρωματιστά	»	2.—
» τρίγωνα	»	1.50
Ἵποκάμνητα στρατιωτικὰ χωρὶς γιακὰ καὶ τσέπες	»	13.50
Κόλτσει	»	8.—
Πῆλοι Προσκόπων Ἀγγλίας	»	5.—
Πηλίτια μαθητευομένων	»	6.25
Θῆκαι πελέκεων	»	2.—
Σάκκοι ράχως	»	11.—
Ταινίαι «ἔσο ἔτοιμος»	»	0.20
Σφαῖραι flomber τὸ κυτίον	»	10.—
Ἵποστηρίγματα σάκκων	»	2.—
Παντελόνια θερινά	»	11.—
Ἐγκόλπιον Ἀρχηγοῦ	»	1.—
Ἐγκόλπιον μαθητευομένου Β' τάξ.	»	0.30
» » Α' τάξ.	»	0.30
» Δοκίμου	»	0.30
» Προσκόπου Β' τάξεως	»	0.70
Ἐκθεσις Προσκοπικῆς ἐργασίας Δυτ. Μακεδονίας ὑπο τοῦ Τ. Ε. Ν. Γύπαρη	»	0.40
Τί εἶνε «Προσκοπισμός»	»	0.25
Ἀσκ. σεις Πεδ. Γυμνασίων	»	0.50
Ἐγκόλπιον τοπογράφου	»	0.70
Ὁδηγίαι δι' Ἀρχηγούς	»	0.50
Γνώσεις Δοκίμου	»	0.10
Δελτία ταυτότητος	»	0.05
Βιβλία ἀναφορᾶς	»	1.35
Ἵψασμα χακὶ θερινὸν ἢ ὑάξδα	»	4.—

Ὁ Νίκος ἦτανε πρόσκοπος κάποιας Ὁμάδας τῆς Ἀλεξανδρείας, ὅταν τὸ Ἐθνικὸ κίνημα κηρύχθηκε τῆ Σαλονίκῃ. Ἡ νεαρά του ψυχὴ τραντάχθηκε ἀπὸ πατριωτισμὸν σὰν εἶδε τοὺς ἐθελοντὰς νὰ μπαρκάρουν γιὰ τὸ κίνημα.

Τὸ βράδυ τὸ εἶπε εἰς τοὺς γονεῖς του πῶς ἤθελε κι' αὐτὸς νὰ πάη στὸ κίνημα καὶ αὐτοὶ τοῦ ἔδωκαν τὴν ἄδεια.

Ὁ Νίκος πέταξ' ἀπ' τὴ χαρὰ του. Τὸ πρῶτ' κατα-

ΕΛΩΚΑΤΕ κ. Ἀρχηγοὶ παραγγεῖλια στὴν ἀποθήκη τοῦ Σώματος γιὰ «Ἐλεγκτὸ Μαθητευομένων» (πρὸς δραχ. 1,60) καὶ Προσκόπων (πρὸς δρ. 2.80) ε

τάχθηκε, καὶ μετὰ 15 μέρες ἔφυγε μ' ἄλλους ἐθελοντὰς γιὰ τὴ Σαλονίκην.

Ἦταν 16 ἐτῶν παιδί ἀμούστiku, καὶ σὰν τὸν εἶδε ὁ λοχαγὸς του ἐθύμασε πῶς τόσο μικρὸς ἀπεφόσισε νὰ πάρῃ τὸ βῆρος τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας.

Ὁ λόχος του διάλεξε ἄνδρας γιὰ τῆς εἰδικότητες καὶ τὸν μικρόν μας Νίκο τὸν ἔβαλε γιὰ παρατηρητὴ τοῦ λόχου.

Ὅταν τὸ Σύνταγμα τοῦ Νίκου ἐγκατεστάθη στὸ μέτωπο, αὐτὸς ἐτοποθετήθη στὸ παρατηρητήριον τοῦ λόχου του, ποῦ ἦτον μιὰ ὑπόγεια τρώγλη, χτισμένη μὲ σιδερένια δοκάρια καὶ τσιμέντο, στὸ φρενὶ ἐνὸς λόφου, κατάντικρυ στὸ μέτωπο τῶν Βουλγάρων.

Τρεῖς παρῶθρα χτισμένα σὰν τῆς παλιῆς πολεμί-

ΟΡΟΣ ΑΠΑΡΑΒΑΤΟΣ

Αἱ ἐγγραφαὶ συνδρομῶν εἰς τὸ Περιοδικὸν ὑπολογίζονται πάντοτε ἢ ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου ἢ ἀπὸ 1ης Ἰουνίου ἐκάστου ἔτους.

Οὐδεμίαν πληρωμὴ ἀναγνωρίζεται ἄνευ ἐναρτίμου ἀποδείξεως. Ὅσοι δὲν τὴν λαμβάνουν ἐγκαίρως πρέπει νὰ τὴν ζητοῦν ἀμέσως.

στρες ἀναιγότανε πρὸς τὰ Βουλγάρικα χειρῶματα.

ΣΗΜ. Παρακαλοῦνται οἱ παραγγέλλοντες νὰ γράφουν ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν ἀποθήκην ἔχοντες ἐγκρίσιν τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ Τ. Ε. μὲ καθαρογραμμένην ὑπογραφήν, στέλλοντες συγχρόνως καὶ τὸ ἀντίτιμον τῶν εἰδῶν. Τὰ ταχυδρομικὰ καὶ οἱ ναῦλοι βρύνουν τὸν παραγγέλλοντα.

Ἄρθρον 7 Κανονισμοῦ. Ὁ εἰς τοὺς Προσκόπους πωλούμενος ἱματισμὸς καὶ ἐξάρτησις ἀνήκουν εἰς αὐτοὺς ἐφ' ὅσον ἀνήκουν εἰς τὸ Σῶμα. Ἀμα τῆ παραιτήσεϊ ἢ διαγραφῇ αὐτῶν ἀφείλουσι νὰ ἐπιστρέψωσι ὅλα τὰ εἰς τὴν κατοχὴν των εὐρισκόμενα Προσκοπικὰ εἶδη, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐξαίρεσεως.

Τὰ εἶδη ταῦτα ἐκτιμῶνται ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ ἀναλόγως τῆς φθορᾶς, ἣν ὑπέστησαν, καὶ ἡ ἀξία α' τῶν καταβάλλεται ἀμέσως εἰς τὸν Πρόσκοπον.

Ἄρθρον 8. Ἀπαγορεύεται ἡ πώλησις ἢ δωρεὰ Προσκοπικῶν εἰδῶν εἰς οἰονδήποτε πρόσωπον μὴ ἀνήκον εἰς τὸ Σῶμα. Οἱ Ἀρχηγοί, Ἐπιθεωρηταὶ καὶ Ἐφοροὶ εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν τήρησιν τῆς διατάξεως ταύτης· ὁ δὲ Διευθυντὴς θὰ ἀπαιτῇ τὴν αὐστηροτάτην τιμωρίαν παντὸς παραβάτου, ἐπιζητῶν δὲ ἐν ἀνάγκῃ καὶ τὴν διὰ τοῦ Νόμου καταδιώξιν αὐτοῦ.

«Ένα τραπεζάκι μ' ένα τηλέφωνο επάνω, και 2 βιβλιαράκια ήταν τα μόνα επιπλα του «παρατηρητηρίου».

Εκεί θρονιάσθηκε ο Νίκος σαν άλλος «βραχιληής ανήλιαγος» με τής διόπτρας του, και έκαμε τή δουλειά του παρατηρητοῦ.

Τὸ παρατηρητήριό του ἦτανε τὸ μάτι τοῦ τομέα, πού ἔψαχνε, κομμάτιαζε, παρέλυε τὸν ἀντικρυνὸ τομέα τοῦ ἐχθροῦ.

Ἦτον τὸ μάτι πού ξετρώπωνε τὰ ἐχθρικά παρατηρητήρια, ἀμπρι, χαρακώματα, πυροβολεία, ἀμυντικές ὀργανώσεις και τὰ γνωστοποιούσε με τὴ τηλέφωνο ἐκεῖ πού ἔπρεπε.

Τὸ ἀδιάκριτο μάτι τοῦ Νίκου ἔμπαινε ἀπὸ τὸ φακὴ τῆς διόπτρας του μετὰ στὴ ζωὴ τῶν βουλγαρικῶν χαρακωμάτων, κ' ἔβλεπε καθὰ τὴ δουλειῆς τῶν ομάδων, τὰ μεταγωγικὰ πού περνοῦσαν, τοὺς σκοποὺς πού πήγαιναν γι' ἀλλαγὴ, και τοὺς μηχανικούς πού κουβαλοῦσαν τὸ «τσορμπά» στοὺς στρατιώτας τῶν φυλακείων...

Εκεί συμμεμένοσ πότε στοὺς ἕνα ἢ στὸ ἄλλο παράθυρο με τοὺς διόπτρας στοὺς χέρι ο Νίκος στεκότανε σαν ἐξυδερκὲς γεράκι, ν' ἀρπάξῃ κάτι τι ὠφέλιμο γιὰ τὴν πληροφορία, στὴ ματιὰ του, ἀπ' τὸν ἐχθρικό τομέα.

Πολλὲς φορές θυμότανε τὴς σχετικὲς θεωρίες τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ομάδος του γιὰ τὴν παρατήρησι κ' εὐλογοῦσε τὴν ὥρα πού εἶχε γίνῃ πρόσκοπος, γιατί ἐκεῖνα πού εἶχε μάθῃ τότε θεωρητικῶς τώρα τὰ ἐφῆρμιζε στὴν πραγματικότητα γιὰ τὸ καθῆκόν του πρὸς τὴν Πατριδα.

Πολλὲς φορές ἡ διόπτρα του τοῦ ἔφερνε μπροστά του σκηνὲς χαρακτηριστικὲς ἀπὸ τὴ ζωὴ τοῦ ἐχθροῦ, τόσο σιμὰ πού θὰ μπορούσε ἔτσι ν' ἀπλώτῃ τὸ χέρι του νὰ πιάσῃ ἕνα Βούλγαρο ἀπὸ τὸ «καρῦδι» και νὰ τὸν «κολλήσῃ σαν γραμματόσημο» — ὅπως ἔλεγε — πάνω στὰ συρματοπλέγματα πού τὰ διώρθωνε ἐκεῖ. Ἄλλὰ τὸ χέρι τοῦ μικροῦ μας παρατηρητοῦ ὅσο κι' ἂν ἀπλωθῇ δὲν φθάνει μέχρις ἐκεῖ πού φθάνει ἡ ματιὰ ἀπὸ τὴ διόπτρα!

Κι' ἔτσι ηρεμεῖο νὰ ἐποπτεύῃ με τὸ μάτι τ' ἀντι-

κρυνὸ μέτωπο, και νὰ τὸ κάμνει δέσμιο ἐμπρὸς στὴ συνεχῆ του ἐπιτήρησι με τὴ διόπτρα του.

Ἐνα ἡλιόλουτο δειλινὸ τοῦ Αὐγούστου, ο Νίκος γυρμένος με τὴ διόπτρα του πρὸς τὸν ἐχθρικό τομέα, εἶδε σὲ κάποιον χαράκωμα τῶν Βουλγάρων μιὰ ομάδα στρατιωτῶν νὰ κουβαλοῦνε πολυβόλα πρὸς τὴν πρώτη των γραμμῆ.

Με τὴ διόπτρα του τοῦς παρατήρησεν ἀτάραχος, και εἶδε νὰ φθάνουν μέχρις ἐκεῖ πού ἔφθανε τὸ πρῶτο χαράκωμα.

Παρατηρώντας ἐκεῖ προσεχτικῶς, εἶδε ἄλλους στρατιώτας νὰ σκάβουν και νὰ κάμνουνε «φωλῆς» γιὰ τὰ πολυβόλα αὐτά...

Ἀμέσως παίρνει τὸ φωνητικὸ τοῦ τηλεφώνου του και τ' ἀναφέρει αὐτὰ λεπτομερῶς στοὺς λοχαγὸ του.

Τὸ τηλέφωνο πειθῆνιο, σαν ἀστραπῆ, δίνει τὸ μήνημα στὸν τριμερὲ «Νταγκλῆ», και στὴ στιγμή τὰ βουλγάρικα χαρακώματα συγχρονίζονται ἀπ' τὲς ὁδοὺς του, τὰ συρματοπλέγματα σκορπίζονται, τὰ πολυβόλα πετάγονται χίλια κομμάτια στὸν ἀέρα, ἐνῶ οἱ Βούλγαροι τρυπῶνουν στ' ἀμπρι τοῦ βυμβραχτισμοῦ γιὰ νὰ σωθοῦν.

Ὁ Νίκος με τὴ διόπτρα του, σαν ἄλλος Νέρων πού ἀναγγόλιαζε στοὺς ὀλοκαύτωμα τῆς Ρώμης, βλέπει τὴν πύρινη τιμωρία ν' ἀπλώνεται θανατερῆ στὰ χαρακώματα τῶν Βουλγάρων, και αἰσθάνεται ἱκανοποίησι.

Θέλει νὰ τρέξῃ στὴς ἀκρόριες τοῦ βουνοῦ τοῦ παρατηρητοῦ και νὰ φωνάξῃ με χαμόγελο θριάμβου στοὺς μαχητὰς τοῦ λόχου του:

— Παιδιά, ἡ γραμμὴ καίεται.

Ἄλλὰ τὸ καθῆκόν του τὸν δεσμεύει ἐκεῖ στοὺς παραθύρι τοῦ παρατηρητηρίου του.

Τὴν ἄλλην μέρῃ ἡ ἡμερησία διαταγὴ τοῦ Συντάγματος προήγαγε τὸν Νίκο γιὰ τὸ κατόρθωμά του αὐτὸ εἰς τὸν βαθμὸ τοῦ Δεκανέως.

Γουμένισσα

Φ. Γ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

